

KAMMARRÄTTEN

RÄTTSFALL

Lön eller periodiskt understöd?

TN avvek från en år 1960 av X avgiven självdeklaration därutinnan att denne förvägrades ett med 8.000 kr yrkat avdrag för periodiskt understöd till Y. Efter antecknande att TN ansåg, att utbetalningen utgjorde kapitalförlust, då den syntes utgöra ett led i av X verkställd planering för eventuellt inköp av en rörelse, som tidigare drivits av hans avlidne fader, bestämde TN X:s taxeringar på närmare angivet sätt.

Hos PN yrkade X, att han måtte komma i åtnjutande av avdraget. Till stöd för sin talan anförde X bl a. Sedan boupp-teckning efter fadern upprättats, hade X i januari 1959 till boutredningsmannen i faderns dödsbo avgivit skriftligt anbud å förvärv av rörelsen. Då X hyst den uppfattningen, att han skulle komma att bli ägare till rörelsen, hade han vidtalat Y att hålla sig beredd att inträda i tjänst såsom kamrer i rörelsen och utfäst sig att till Y utbetala 1.000 kr/mån., till dess anställningsavtal kunde slutas eller Y meddelas, att han icke skulle komma att erhålla anställningen i fråga. Sedan ännu en dödsbodelägarare anmält sig intresserad av att förvärva rörelsen, hade mot slutet av 1959 träffats en överenskommelse mellan dödsbodelägarna om innehållet i de anbud på inköp av rörelsen, som dödsbodelägarna skulle avgiva. Vid denna tidpunkt hade emellertid en av X anlita

ditinrättning förklarat sig på grund av dröjsmålet icke längre kunna vidhålla sitt tidigare lämnade erbjudande om förlagskredit. X hade därför icke kunnat avgiva något anbud å rörelsen. Av det sagda framginge, enligt X, att det till Y utbetalda beloppet, 8.000 kr, icke utgjort lön utan haft karaktären av periodiskt understöd.

TI anförde i avgiven förklaring. Då utbetalningen till Y avsett allenast 8 mån. och icke skett på grund av tidigare utan med anledning av eventuell framtida anställning, vore icke fråga om periodiskt understöd. Då X icke bedrivit någon rörelse under beskattningsåret, kunde utbetalningen ej heller anses såsom avdragsgill kostnad i förvärvskällan rörelse. TI hemställde därför, att X:s yrkande måtte ogillas.

Sedan PN medgivit X avdrag för periodiskt understöd med 8.000 kr, yrkade TI hos KR, att X måtte förvägras avdraget.

Genom utslag den 7 februari 1963 fann KR icke skäl att göra ändring i PN:s beslut.

En av de i beslutet deltagande ledamöterna ansåg för sin del, att taxeringarna borde höjas i enlighet med TN:s beslut. Denne motiverade sin ståndpunkt sålunda. Ifrågavarande belopp, 8.000 kr, hade, såvitt utredningen i målet gäve vid handen, av X utbetalats till Y på grund av ett mellan dem träffat avtal, varigenom å ena

sidan Y förbundit sig att t v stå till förfogande för att inträda i tjänst vid viss rörelse, för den händelse X komme att förvärva rörelsen, och å andra sidan X förbundit sig att till Y såsom motprestation härför utbetala ersättning med 1.000 kr/mån. under den tid, Y kunde komma att sålunda ställa sig till förfogande. — Med avseende å nämnda omständigheter få de av X gjorda utbetalningarna anses utgöra vederlag, som utgått för viss motprestation för den tid, motprestationen fullgjorts, och således icke utgöra sådan med periodiskt understöd jämförlig periodisk utbetalning, varför avdrag i beskattningsavseende finge åtnjutas jml 4 § 2 mom. F om si och 46 § 2 mom. KL. — I målet hade ej heller i övrigt framkommit någon omständighet, på grund varav X ägt komma i åtnjutande av avdrag i beskattningsavseende för sagda utbetalningar.

Extra avdrag ej beviljat för sjukdom efter utflyttning ur riket

En utländsk medborgare, S jämte hustru, som varit här bosatta, hade lämnat landet den 30 maj 1960 för att återvända till sitt hemland. Innan framkomsten hade hustrun hastigt insjuknat, varför resan avbrutits och hon blivit intagen för vård å ett utländskt sjukhus, där behandlingen kostat omkring 2.000 kr.

Sedan S av TN medgivits avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga med 1.000 kr vid taxeringen 1961, hade TI hos PN yrkat, att avdraget måtte S förvägras, vilket yrkande av PN bifallits.

I besvär hos KR hemställde S härefter att erhålla avdrag med 2.000 kr.

Genom utslag den 6 februari 1963 lämnade KR besvären utan bifall, enär de förhållanden, vilka av S åberopats som skäl för medgivande av avdraget, inträffat sedan S, som här uppburit inkomst av tjänst, avflyttat från riket och förty icke

kunde anses hava föranlett, att hans skatteförmåga här i riket blivit väsentligen nedsatt.

En av de i beslutet deltagande ledamöterna ansåg för sin del, att i målet icke något framkommit, som gav skäl för antagande, att det avdrag, S erhållit av TN för nedsättning i skatteförmågan, varit för högt och yttrade i övrigt. Skattskyldig, som varit bosatt här i riket, kan komma i åtnjutande av avdrag, som omförmäles i 50 § 2 mom. andra st KL och 9 § 2 mom. andra st F om si. Enligt min mening skall vid bedömning av huruvida förutsättningar föreligga för avdrag enligt nämnda författningsrum förhållandena under hela beskattningsåret tagas i beaktande. — S har varit bosatt här i riket under en del av beskattningsåret 1960 och enligt vad handlingarna utmärka har hans skatteförmåga under år 1960 varit väsentligen nedsatt på grund av de kostnader, han åsamkats i samband med hustruns sjukdom. Den omständigheten, att kostnaderna uppkommit efter det att S och hustrun lämnat riket, kan enligt min mening icke lagligen utgöra hinder för honom att erhålla avdrag enligt ovannämnda författningsrum.

Nedsatt skatteförmåga

N blev av 1961 års TN taxerad för en taxerad inkomst av 9.790 kr till statlig inkomstskatt och för 11.840 kr till kommunal inkomstskatt. Därvid medgavs N — vars hustru sedan maj 1960 varit sjuk i multipelskleros — avdrag för nedsatt skatteförmåga med 800 kr vid vardera taxeringen. Enligt inhämtad uppgift kunde kostnaderna i anledning av sjukdomen icke exakt angivas men torde de ungefärligen kunna beräknas till sammanlagt 1.800 kr.

Under åberopande av att ersättning erhållits från allmän sjukkasse med 1.750 kr, vilket belopp sålunda i stort sett täckt

kostnaderna i anledning av sjukdomen yrkade TI hos PN att avdrag för nedsatt skatteförmåga måtte vägras.

PN lämnade emellertid TI:s talan utan bifall, enär N:s skatteförmåga med hänsyn till kostnaderna för hustruns sjukdom fick anses ha varit väsentligen nedsatt samt det av TN medgivna avdraget fick anses skäligt.

Efter besvär av TI, däri denne vidhöll sin talan, yttrade KR genom utslag den 22 febr. 1963, att med hänsyn till de extra utgifter, som fick antagas hava varit förenade därmed, tillräckliga skäl inte förelåg för ändring i PN:s beslut.

Bytesvaluta vid taxering till varuskatt

1961 års TN taxerade ett bolag i maskinbranschen — i överensstämmelse med avgivna deklARATIONER — till allmän varuskatt för en skattepliktig omsättning av 695.600 kr.

Hos PN yrkade TI, att den skattepliktiga omsättningen i stället måtte bestämmas till rätteligen 804.200 kr. Bolaget hade nämligen vid maskinbyten endast redovisat varuskatt för mellanavgiften och ej på värdet av de inbytta maskinerna, vilket värde vid verkställd taxeringsrevision beräknats till 112.830 kr, varjämte vissa felaktigheter i övrigt skett.

Enligt bolagets uppfattning borde från den föreslagna skattepliktiga omsättningen frånräknats ett belopp å 37.440 kr, motsvarande efter 10 % beräknad rabatt å riktpriiset å de varor, för vilka begagnade varor tagit i utbyte.

PN bestämde emellertid taxeringen till en skattepliktig omsättning av 779.200 kr under följande motivering. Med hänsyn till vad i målet blivit upplyst var ådaga-lagt, att bolaget vid viss försäljning av till allmän varuskatt skattepliktiga varor lämnat rabatter genom att generellt uppräkna värdena å vid ifrågavarande försäljningar mottagna inbytesmaskiner utöver deras antagliga saluvärden. Rabatterna fick därför anses vara direkt avdragna på avtalade försäljningspriser. I brist på tillförlitlig utredning angående de avdragna rabatternas storlek beräknade PN dessa till skäliga ansedda 25.000 kr.

TI fullföljde sin talan.

Genom utslag den 28 nov. 1962 biföll KR TI:s besvär, varigenom bolagets taxering bestämdes till en skattepliktig omsättning av 804.200 kr. KR yttrade därvid bla följande. Vid varuförsäljning, där säljaren för den tillhandahållna varan tager annan vara i utbyte, är det för inbytesvaran åsatta värdet att anse som kontant likvid. Beskattningsvärdet utgöres således av detta värde jämte vad köparen därutöver har att kontant erlagga. Kassarabatter och andra rabatter, som direkt avgå från likviden, skall jämlikt anv till 15 § F om allmän varuskatt icke medräknas vid beräkning av beskattningsvärdet. Den prisnedsättning, som bolaget kan hava lämnat vid försäljning till köpare, som lämnar begagnad vara i utbyte, är icke att betrakta såsom rabatt, vilken icke skall medräknas vid beskattningsvärdets bestämmande.